

**Oponentský posudek diplomové práce Terezy Švarcové
„Resilience a vnímání životní smysluplnosti“
Univerzita Karlova v Praze. Filozofická fakulta. Praha 2015.**

Autorka ve své práci přibližuje výzkumnou problematiku resilience a vnímání životní smysluplnosti.

Teoretická část práce se zaměřuje zejména na zpracování základního teoretického konceptu resilience. S ohledem na formulaci výzkumných hypotéz zde nalezneme i kapitulu o specifické podobě resilience v různých věkových kategoriích. Přínosnou část textu představuje zpracování problematiky měření resilience. Shrnující část textu tvoří problematika vnímání smyslu života a přechod k empirii v kapitole o resilienci a vnímání životní smysluplnosti.

Empirická část práce si klade otázku, zda existuje vztah mezi mírou resilience a mírou životní smysluplnosti a podobně i rozdíly v míře resilience a životní spokojenosti v závislosti na věku. Svě předpoklady autorka detailně rozpracovává do podoby 9 výchozích hypotéz, v jejichž množství se ovšem hlavní sdělení poněkud ztrácí.

Jako výchozí výzkumnou metodu použila autorka škálu resilience, test životní angažovanosti a logotest. Zde oceňuji zejména pečlivé převedení výzkumné metody do češtiny. Naopak vzorek osob, zmíněný v textu abstraktu a textu práce je významný rozporný v údajích o věkové skupině „starších“ (31-65 let x 40-65) – prosím upřesnit v ústní obhajobě. Autorka by rovněž mohla opatrněji pracovat s pojmem vliv, který naznačuje kauzální souvislost (např. o věku a resilienci). Literatura, z níž práce vychází je neobyčejně hojná.

Skupina „starších“ respondentů postihuje snad až příliš rozsáhlé věkové rozpětí a rovněž si kladu otázku, jak se do získaných dat promítá občasná dehonestace zkušenosti starších v posledních letech v ČR. To pak může naznačovat i rozpor s výzkumy z jiných kultur. (Za s. 74 je nedopatřením vložena prázdná strana).

Velmi kvalitně strukturovaná diskuse podrobně rozebírá možné limity výzkumu a strukturuje některá jeho omezení. Rovněž velmi pečlivě jsou zpracovány kontexty resilience s řadou dalších proměnných. Použité metody jsou pečlivě doloženy v přílohách práce. Literatura, z níž autorka vychází, je neobyčejně bohatá. Jazyk práce je vcelku plynulý a adekvátně bohatý.

Uvítala bych, kdyby autorka DP v ústní prezentaci zmínila, zda má na mysli nějaké konkrétní výzkumné zaměření, když uvažuje o návaznosti a dalším pokračování výzkumu.

Závěrem přes drobné připomínky plně doporučuji, aby se předložená diplomová práce stala předmětem obhajoby na katedře psychologie FF UK, a navrhuji hodnocení výborně.

Praha 28.4.2015

PhDr. Iva Štětovská, Ph.D.